

Aby prawidłowo zastosować przepis art. 54 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej winien ustalić czy osoba ubiegająca się o umieszczenie w domu pomocy społecznej wymaga całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności i nie może samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu oraz nie można jej zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych.

W rozpatrywanej sprawie organ odmówił umieszczenia W. K. w domu pomocy społecznej. SKO podtrzymało decyzję. Sąd uchylił decyzję SKO wskazując, że bezspornie W. K. z uwagi na stan zdrowia wymaga długotrwałej opieki i pomocy innych osób. Schorzenia, na które cierpi skarżąca (zwłaszcza schizofrenia) odnoszą się zarówno do sfery psychicznej, jak i somatycznej skarżącej. Zasadniczym więc pytaniem, na które należy odpowiedzieć jest to czy oferowana pomoc w postaci usług opiekuńczych jest pomocą wystarczającą w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania skarżącej w życiu codziennym. Na to pytanie Sąd nie był w stanie jednoznacznie odpowiedzieć w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Z jednej bowiem strony z opinii lekarskiej i wywiadu środowiskowego wynikało, że W.K. jest w stanie funkcjonować we własnym domu przy korzystaniu z usług opiekuńczych. Nie współgrało to jednak z opinią jej kuratora (W.K. była częściowo ubezwłasnowolniona) i opisem jej choroby. Dodatkowo Sąd zauważył, że skarżącej przyznano pomoc w postaci usług opiekuńczych zaledwie do 2 godzin tygodniowo. Schorzenia, na które cierpi skarżąca mogą wymagać opieki specjalistycznej. Z uzasadnienia stanowiska organu I instancji nie wynikało również czy taka opieka może być świadczona przez opiekunkę. Sąd powziął wobec tego wątpliwość czy przyznany dotychczas skarżącej sposób pomocy jest wystarczający i czy rzeczywiście nie wymaga ona pomocy w formie umieszczenia w DPS.

*Źródło:* [CBOSA](#)